

[Lannung.]

Hoved, som mange af Lejerne maatte foretage i sin Tid, betød Flytningen alligevel store Tab og store Ulemper for mange. Der bør derfor, efterhaanden som Tilbageflytning nu bliver mulig, tilkomme de tvangs-bortflyttede Lejere i alle Tilfælde en moralsk Forlejeret til deres gamle Lokaler. Her bør Staten eller offentlige Institutioner nødvendig være en Hindring.

Maa jeg benytte denne Lejlighed til at henstille til den højtærede Indenrigsminister, at der sker de færrest mulige nye Rekvisitioner af private Boliger, Lejligheder eller Villaer til Indkvarteringsformaal el. lign., i Særdeleshed i de Byer, hvor der i Forvejen er stor Bolignød. En Afvikling i Stedet for nye Rekvisitioner skulde dog nu, alt taget i Betragtning, forhaabentlig være inden for Rækkevidde.

Lad mig til Slut blot udtale Haabet om, at alle gode Kræfter vil samvirke til Opnaaelse af den eneste virkelige helt gode Afhjælpning af de forhaandenværende Boligvanskeligheder, nemlig Tilvejebringelsen af det tilstrækkelige Antal nye Lejligheder, saaledes som det ogsaa er nævnt. Jeg haaber, at det offentlige baade vil tilrettelægge Forholdene bedst muligt for det private Byggeri og tillige selv være rede til at gøre en betydelig Indsats.

Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Indenrigsministeren (Knud Kristensen):

Jeg takker samtlige ærede Ordførere for den velvillige Behandling af Forslaget. Det, som her har været drøftet, og det, der navnlig har været udtrykt et vist Forbehold over for, er nogenlunde det samme, som vi har diskuteret i det andet høje Ting, da Forslaget var til Behandling dér. Jeg skal derfor ikke gøre nogen lang Tale ud af de Bemærkninger, som jeg nu vil gøre om disse Forhold igen.

Jeg vil for det første sige, at naar man med Hensyn til Udvalgets Sammensætning havde det Fortilfælde, at der paa Frivillighedens Grund var lavet et Boliganvisningsudvalg nøjagtigt svarende til det, der nu er foreslaaet fra Ministeriets Side, kan jeg ikke rigtig forstaa, hvorfor det skal gøres til et saadant Hovedpunkt. Man var frivilligt gaaet ind paa det, og man har saa vidt mig bekendt i Virkeligheden ikke øvet nogen større Kritik over for det. Men dertil kommer, at selv om jeg ikke tillægger det saa forfærdelig stor Vægt, om der er 2 Lejerrepræsentanter

eller kun 1, er det dog af Betydning, hvad vi jo ogsaa synes klogeligt at have taget Hensyn til paa næsten alle andre Omraader, at man, naar man kan faa en mindelig eller i alt Fald en forholdsvis mindelig Ordning med de Klasser af Befolkningen og de Erhverv, det gaar ud over, lempes sig frem i Stedet for, om jeg saa maa sige, at bruge Knytnæven over for dem. Det vil, tror jeg, baade med Hensyn til Stemningen og med Hensyn til Administrationen og den rolige Udvikling paa dette Omraade være i høj Grad formaalstjenligt, naar der ikke skal bringes større Ofre paa Enighedens Alter, end der her er Tale om.

I øvrigt kan jeg slet ikke erkende, at der i dette Forhold bliver begaaet nogen Uret imod Lejerne. Der er ikke som i Huslejeloven først og fremmest Tale om et Forhold mellem Ejer og Lejer. Der er ingen Lejer i Lejligheden; det drejer sig kun om, hvilken Lejer der skal ind. Der har Lejerne, saa vidt jeg kan se, ikke nogen anden Interesse end den, de har som almindelige Samfundsborgere, nemlig at faa saa mange ind som muligt. Der er ikke nogen Lejers Interesse, der her skal varetages, der er ikke noget økonomisk eller andet Forhold for hans Vedkommende, saa længe han ikke er Lejer i Huset, og derfor er Spørgsmaalet udelukkende dette: hvem skal ind? Her har Samfundet og formentlig ogsaa Lejerne samme Interesse, nemlig at faa saa mange ind som muligt. Ejerne har en speciel Interesse i at faa Familier med faa Medlemmer ind, fordi der normalt slides mere paa Ejendommen, naar der bor Familier med mange Børn i den, end naar der bor Familier med faa Børn. I alt Fald viser Fakta, at Ejerne hellere vil have Familier med faa Børn ind end Familier med mange Børn. Det er selvfølgelig ikke ud fra en almindelig Misstemning mod Folk med mange Børn, men ud fra den Erfaring, at de større Familier slider mere og volder flere Ulemper end de mindre. Jeg kan som sagt slet ikke se, at Lejerne her har nogen speciel Interesse ud over den, som baade Kommunalbestyrelsen og vi alle har i at faa saa mange ind som muligt. Jeg gentager: Hvor er den økonomiske Interesse for Lejerne i Almindelighed, saa længe de ikke har lejet i vedkommende Ejendom og er flyttet ind? Jeg mener derfor, det er en særdeles rimelig Repræsentation, de har faaet. De har, foruden at de som almindelige Samfundsborgere er med til gennem Kommunalbestyrelserne at gøre